Torsdagen den 11 mars 2021

P9_TA(2021)0090

Barns rättigheter

Europaparlamentets resolution av den 11 mars 2021 om barns rättigheter mot bakgrund av kommissionens strategi för barns rättigheter (2021/2523(RSP))

(2021/C 474/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter av den 20 november 1989,

— med beaktande av de allmänna kommentarerna från FN:s kommitté för barnets rättigheter ([1]),

— med beaktande av FN:s riktlinjer för alternativ omvårdnad av barn ([2]),

— med beaktande av FN:s globala studie om barn som frihetsberövats från juli 2019,

— med beaktande av FN:s policydokument av den 15 april 2020 om hur barn påverkas av covid-19-pandemin, och det positiva svaret, undertecknat av 173 länder, under ledning av EU och gruppen med latinamerikanska och västindiska stater (Grulac),

— med beaktande av det politiska svaret från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) av den 19 oktober 2020 om hur covid-19-pandemin påverkar invandrare och deras barn,

— med beaktande av förklaringen från Europarådets ministerkommitté av den 1 februari 2012 om den framväxande antiziganismen och det ökande rasistiska våldet mot romer i Europa,

— med beaktande av artikel 3.3 och 3.5 i fördraget om Europeiska unionen,

— med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi ([3]),

— med beaktande av EU:s direktiv om processuella rättigheter ([4]),

— med beaktande av kommissionens rekommendation av den 20 februari 2013 med titeln *Bryta det sociala arvet – investera i barnens framtid* ([5]),

— med beaktande av det internationella året för avskaffande av barnarbete 2021 och kommissionens nolltoleransstrategi för barnarbete,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 april 2017 om att skydda migrerande barn ([6]),

---

([1]) I synnerhet de allmänna kommentarerna nr 5 om allmänna åtgärder för genomförandet av konventionen om barnets rättigheter, nr 6 om behandlingen av ensamkommande barn och barn som har skilts från föräldrarna utanför ursprungslandet, nr 10 om barnets rättigheter inom rättskipning för unga lagöverträdare, nr 12 om barnets rätt att bli hörd, nr 13 om barnets rätt till frihet från alla former av våld, nr 14 om barnets rätt att i första hand få beaktat vad som bedöms vara barnets bästa, nr 15 om barnets rätt till bästa uppnåeliga hälsa, och nr 16 om staternas skyldigheter rörande näringslivets påverkan på barnets rättigheter.

([2]) I enlighet med FN:s generalförsamlings resolution A/RES/64/142 av den 24 februari 2010.

([3]) EUT L 335, 17.12.2011, s. 1.

([4]) I synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800 av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden (EUT L 132, 21.5.2016, s. 1), Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 280, 26.10.2010, s. 1) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 142, 1.6.2012, s. 1).

([5]) EUT L 59, 2.3.2013, s. 5.

([6]) COM(2017)0211.

— med beaktande av rådets slutsatser av den 8 juni 2017 om skydd av migrerande barn,

— med beaktande av kommissionens meddelanden som antagits i syfte att skapa en jämlikhetsunion, i enlighet med de politiska riktlinjerna för nästa Europeiska kommission (2019–2024) ([7]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 juni 2020 med titeln *EU-strategi för brottsoffers rättigheter (2020–2025)* ([8]),

— med beaktande av sin resolution av den 26 november 2019 om barnets rättigheter med anledning av 30-årsjubileet för konventionen om barnets rättigheter ([9]),

— med beaktande av sin resolution av den 3 maj 2018 om att skydda migrerande barn ([10]),

— med beaktande av sin resolution av den 12 februari 2019 om behovet av en förstärkt strategisk EU-ram för nationella strategier för integrering av romer efter 2020 och kraftfullare åtgärder mot antiziganism ([11]),

— med beaktande av sin resolution av den 17 september 2020 om genomförandet av de nationella strategierna för integrering av romer: bekämpning av negativa attityder gentemot människor med romsk bakgrund i Europa ([12]),

— med beaktande av frågan till kommissionen om barnets rättigheter mot bakgrund av kommissionens strategi för barns rättigheter (O-000007/2021 – B9-0007/2021),

— med beaktande av artiklarna 136.5 och 132.2 i arbetsordningen,

— med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, och av följande skäl:

A. Ett barn är först och främst ett barn, oberoende av dess etniska ursprung, kön, nationalitet, sociala och ekonomiska bakgrund, förmåga och migrations- eller uppehållsstatus, behöver särskilt skydd och har rätt till alla rättigheter som fastställs i FN:s konvention om barnets rättigheter.

B. Barnens bästa måste vara det som väger tyngst i alla åtgärder och beslut som rör dem och deras fysiska och mentala välbefinnande.

C. Barn har rätt till inkluderande förskoleverksamhet till ett överkomligt pris, barnomsorg av god kvalitet och fritid. Barn, särskilt barn från missgynnade miljöer, har rätt till skydd mot fattigdom och till särskilda åtgärder som syftar till att stärka deras lika möjligheter och bekämpa diskriminering och segregering inom utbildningen. Investeringar i utveckling i den tidiga barndomen ger hög avkastning ur ekonomisk och samhällelig synvinkel.

D. Innan covid-19-pandemin bröt ut var sannolikheten att leva i fattigdom dubbelt så hög för barn som för vuxna ([13]). Som en följd av pandemin uppskattar man att det antal barn som lever under sina respektive nationella fattigdomsgränser skulle kunna skjuta i höjden till så mycket som 117 miljoner, medan ytterligare ca 150 miljoner barn lever i flerdimensionell fattigdom ([14]). Den pågående pandemin har än mer förvärrat ojämlikheterna och ökat risken för att barn hamnar i extrem fattigdom, jämfört med hur situationen såg ut innan covid-19 bröt ut, då redan vart fjärde barn i EU riskerade att hamna i fattigdom.

([7]) I synnerhet meddelandena av den 24 november 2020 med titeln *Handlingsplan för integration och inkludering för 2021–2027* (COM(2020)0758), av den 18 september 2020 med titeln *En jämlikhetsunion: EU:s handlingsplan mot rasism 2020–2025* (COM(2020)0565), av den 5 mars 2020 med titeln *En jämlikhetsunion: jämställdhetsstrategi för 2020–2025* (COM(2020)0152), och av den 12 november 2020 med titeln *En jämlikhetsunion: Jämlikhetsstrategi för hbtqi-personer 2020–2025* (COM(2020)0698).

([8]) COM(2020)0258.

([9]) Antagna texter, P9_TA(2019)0066.

([10]) EUT C 41, 6.2.2020, s. 41.

([11]) EUT C 449, 23.12.2020, s. 2.

([12]) Antagna texter, P9_TA(2020)0229.

([13]) Nyhet från Eurostat: *EU children at risk of poverty or social exclusion* (barn i EU löper risk att drabbas av fattigdom eller socialt utanförskap), 5 mars 2020.

([14]) Unicefs broschyr *Impact of COVID-19 on multidimensional child poverty* (konsekvenser av covid-19 för flerdimensionell barnfattigdom), september 2020. https://data.unicef.org/resources/impact-of-covid-19-on-multidimensional-child-poverty/

Torsdagen den 11 mars 2021

E. Så många som 1,6 miljarder barn världen över har drabbats av skolstängningar på grund av den pågående covid-19-pandemin, och det uppskattas att minst 24 miljoner elever skulle kunna hoppa av skolan till följd av detta ([15]). 370 miljoner barn världen över – för vilka skolmåltiderna i många fall utgör det främsta dagliga näringsintaget – har i genomsnitt missat 40 procent av skolmåltiderna sedan covid-19-restriktionerna lett till att klassrummen stängts ([16]). Barn, särskilt flickor och barn med funktionsnedsättning, från socioekonomiskt missgynnade miljöer påverkas särskilt av konsekvenserna av skolstängningar och åtgärder som har begränsat tillgången till utbildning, både i skolorna och i samband med distansundervisning.

F. Rätten till utbildning har påverkats allvarligt av covid-19. Medan utbildningspolitiken faller inom medlemsstaternas befogenhetsområde, utgör covid-19-pandemin och de ojämlikheter som den har orsakat på utbildningsområdet en gemensam utmaning som kräver gemensamma angreppssätt, politiska strategier och verktyg i unionen.

G. Eurostats ([17]) forskning visar att 88,3 procent av alla barn i EU som 2018 var mellan tre år och den obligatoriska minimiskolåldern fick formell barnomsorg, vilket visar att det finns ett ökat behov att inrätta fler daghem för barn som ett viktigt verktyg för barnens kognitiva och sociala utveckling från tidig ålder.

H. För över två tredjedelar av världens alla barn är skolundervisning i hemmet fortfarande inte något alternativ på grund av att de saknar tillgång till internet. Hemundervisningen har belyst utbildningsskillnaderna och de digitala klyftorna i många EU-medlemsstater och i hela världen, som påverkar barns livsmöjligheter samt deras fysiska och psykiska hälsa, och unga flickor och ungdomar i utsatta situationer liksom från rasifierade grupper drabbas särskilt hårt av den digitala klyftan.

I. Över hela världen deltar en av fyra flickor i åldern 15–19 år inte i vare sig utbildning, arbete eller yrkesutbildning, jämfört med en av tio pojkar. Att främja jämställdhet och flickors egenmakt är av central betydelse för att uppnå målen för hållbar utveckling ([18]).

J. Barn tycks ha skonats från de allvarligaste hälsokonsekvenserna av den pågående globala pandemin. Covid-19-krisen innebär dock en enorm belastning för barnen och utgör ett allt större och direkt hot mot deras välbefinnande och utveckling, även när det gäller deras psykiska hälsa. Barn från missgynnade miljöer, ensamkommande barn och barn som tillhör minoriteter, exempelvis romska barn, är särskilt drabbade. I dagsläget uppskattas det att ytterligare 1,2 miljoner barn och 56 700 mödrar riskerar att dö inom sex månader till följd av att sådana bastjänster som rutinhälsokontroller inte längre är tillgängliga. Otillräcklig tillgång till hälso- och sjukvårdstjänster kan påverka alla livsområden ([19]).

K. I många av EU:s medlemsstater har självmordsfrekvensen ökat. Enligt en enkät som nyligen gjorts bland unga människor i EU hade nästan var femte person psykiska hälsoproblem eller symptom på sådana problem, såsom depression eller ångest ([20]). FN har varnat för en global psykisk hälsokris, och om inget görs skulle detta kunna få förödande långsiktiga sociala och ekonomiska konsekvenser för samhället, där barn och ungdomar löper den största risken ([21]).

([15]) https://data.unicef.org/topic/education/covid-19/

([16]) Unicefs forskningskontor – Innocenti och Världslivsmedelsprogrammet, arbetsdokument *COVID-19: Missing More than a Classroom. The impact of school closures n children's nutrition*, januari 2021.

([17]) Eurostat, *Living conditions in Europe* (levnadsvillkor i Europa), 2018.

([18]) Unicef, *Global årlig resultatrapport 2019:jämställdhet mellan kvinnor och män*.

([19]) FAO, IFAD, Unicef, WFP och WHO, *The State of Food Security and Nutrition in the World 2020*, 2020.

([20]) ChildFund Alliance, Eurochild, Rädda Barnen, Unicef och World Vision: *Our Europe. Our Rights. Our Future*, januari 2021.

([21]) https://news.un.org/en/story/2020/05/1063882

L. Brister i de nationella systemen för skydd av barn och bristen på gränsöverskridande samarbetsmekanismer mellan medlemsstaterna kan ytterligare bidra till social utestängning och utnyttjande av barn, särskilt barn på flykt. Viss diskriminering har rapporterats till följd av de förfaranden och den praxis som myndigheterna har antagit i gränsöverskridande familjetvister där barn är inblandade ([22]). Telefonjourer rapporterar också en ökning av antalet samtal i samband med fall av bortförande av barn, särskilt under de senaste månaderna, på grund av förvärrade befintliga internationella familjekonflikter.

M. Enligt kommissionens senaste rapport om framstegen i kampen mot människohandel ([23]) stod barn för nästan en fjärdedel av alla registrerade offer sett till alla medlemsstater.

N. 152 miljoner barn är involverade i barnarbete över hela världen och ungefär 73 miljoner av dessa barn är utsatta för någon av de värsta formerna av barnarbete, dvs. slaveri, skuldslaveri, farligt arbete eller sexuellt utnyttjande ([24]). Kommissionen har förklarat att ”nolltolerans mot barnarbete” är en politisk prioritering som måste följas.

O. En tredjedel av alla flickor utsätts för kvinnlig könsstympning och en femtedel kommer att ha gift sig medan de fortfarande är barn. Kvinnlig könsstympning erkänns internationellt som en kränkning av de mänskliga rättigheterna. Barnäktenskap är i vissa medlemsstater fortfarande ett problem som har en förödande inverkan på flickors och kvinnors rättigheter och hälsa, och innebär bland annat en allvarlig risk för komplikationer under graviditeten och att flickor utsätts för sexuella övergrepp, våld i hemmet och till och med hedersmord.

P. Till följd av pandemin och av nedstängningar, våld i hemmet och könsrelaterat våld har sexuella övergrepp mot och exploatering av barn på internet ökat i EU, såväl på den synliga som på den mörka webben, enligt den senaste Europolrapporten ([25]). Mellan 70 och 85 procent av de drabbade barnen känner förövaren och de allra flesta utsätts för övergrepp av människor de litar på ([26]). Även andra risker kopplade till den allt mer omfattande tid som tillbringas på nätet, såsom nät-mobbning, har ökat på grund av dessa åtgärder.

Q. Barn med funktionsnedsättning är sårbara och kan drabbas av social utestängning, marginalisering, diskriminering och minskad tillgång till tjänster. De löper större risk att försummas, utnyttjas eller utsättas för sexuella övergrepp. Barn med funktionsnedsättning har större behov av hälso- och sjukvård och är mer beroende av samhällsbaserade tjänster ([27]).

R. Under 2019 var 30,3 procent av de asylsökande barn, vilket motsvarar 207 215 barn i EU. Av dessa var 7,1 procent ensamkommande barn ([28]). Många barn utsätts för oacceptabla humanitära situationer vid EU:s yttre gränser eller utanför EU. Ensamkommande barn utgör en mycket sårbar grupp och ställs inför åtskilliga risker, bland annat att falla offer för kriminella nätverk, våld, övergrepp och utnyttjande längs migrationsvägar till och inom EU ([29]). Migrerande barn nekas ofta tillgång till integrations- och integrationsåtgärder, skydd och social trygghet. Ensamkommande asylsökande barn som fyller 18 år står inför särskilda utmaningar, eftersom de ofta måste lämna sitt barnspecifika boende. Barn som ansöker om internationellt skydd kan drabbas av förseningar i utfärdandet av det slutliga beslutet.

([22]) Europaparlamentets resolution av den 29 november 2018 om den tyska barn- och ungdomsmyndighetens (Jugendamt) roll i gränsöverskridande familjetvister (EUT C 363, 28.10.2020, s. 107).
([23]) COM(2020)0661.
([24]) ILO, *Global estimates of child labour: Results and trends, 2012-2016*, 2017.
([25]) https://www.europol.europa.eu/publications-documents/exploiting-isolation-offenders-and-victims-of-online-child-sexual-abuse-during-covid-19-pandemic
([26]) https://www.coe.int/en/web/human-rights-channel/stop-child-sexual-abuse-in-sport
([27]) https://data.unicef.org/resources/children-with-disabilities-ensuring-inclusion-in-covid-19-response/
([28]) https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Asylum_statistics
([29]) Europeiska centrumet för bekämpning av människosmuggling, fjärde årliga verksamhetsrapporten.

Torsdagen den 11 mars 2021

S. Det finns betydande luckor och brister i genomförandet av de särskilda skyddsåtgärder och förfarandegarantier för barn som fastställs i det gemensamma europeiska asylsystemet, med variationer mellan medlemsstaterna, till exempel när det gäller möjligheten för barn att stanna kvar hos sina familjemedlemmar och/eller förmyndare i ett icke-frihetsberövande sammanhang, och särskilt beträffande familjeåterförening i enlighet med rådets direktiv 2003/86/EG ([30]), mottagningsvillkor, utnämning av rättsliga företrädare och förmyndare, samt tillgång till barnvänlig information, hälsotjänster, sociala tjänster och utbildning.

T. Barn fortsätter att födas statslösa, även i EU, och utesluts även fortsättningsvis från tillgång till grundläggande rättigheter. Uppskattningsvis saknar 200 miljoner barn världen över en födelseattest, vilket ökar risken för statslöshet och medför en stor nackdel för deras tillgång till rättigheter och tjänster. Barnets rätt att förvärva medborgarskap och registreras omedelbart efter födseln fastställs i artikel 7 i FN:s konvention om barnets rättigheter.

U. Barn hör till dem som är mest utsatta för klimatförändringarnas effekter, vilka påverkar deras förväntade livslängd, hälsa, rätt till utbildning och rätt till skydd samt ger upphov till tvångsförflyttning i regioner som är utsatta för naturkatastrofer. Miljörisker är orsak till en fjärdedel av alla dödsfall bland barn ([31]).

V. Barns deltagande är fortfarande bristfälligt i EU:s interna och externa beslutsfattande. Det bör därför införas systemiska sätt att integrera rättighetsbaserat deltagande av barn i beslutsfattandet på EU-nivå, nationell nivå och lokal nivå. Barn har rätt att delta i det demokratiska livet och i beslut som direkt eller indirekt påverkar dem. De mest marginaliserade och utestängda grupperna har ännu färre möjligheter att delta i politiska processer och beslutsprocesser.

W. Ett stort antal barn är fortfarande frihetsberövade i EU. FN:s kommitté för barnets rättigheter har klargjort att barn aldrig bör hållas i förvar i invandringssyfte och att frihetsberövande aldrig kan motiveras med att det är för barnets bästa, i enlighet med New York-deklarationen om flyktingar och migranter av den 19 september 2016. Medlemsstaterna måste tillhandahålla lämpliga, humana och icke-förvarstagande alternativ till frihetsberövande, bland annat genom att se till att covid-19-åtgärder aldrig leder till frihetsberövande av barn. Medlemsstaterna bör systematiskt samla in disaggregerade data om frihetsberövande av barn i samband med migration, medan kommissionen bör främja jämförbarhet för sådana data genom Eurostat.

X. Barn som placeras i slutna institutioner har drabbats särskilt hårt av pandemin. Isoleringsåtgärder förvärrar utsattheten för barn som bor på institutioner för psykiatrisk och social omsorg, på barnhem, i flyktingläger, på förvarsenheter och inom andra slutna inrättningar. Sannolikt upptäcks inte våldsfall mot barn som är instängda under sådana förhållanden och barnavårds- och familjevårdstjänster är överbelastade och osammanhängande.

Y. I den allmänna dataskyddsförordningen ([32]) erkänns att barn förtjänar särskilt skydd med avseende på sina personuppgifter och att de behöver få information om sina uppgifter på ett barnanpassat språk. Barns tillgång till plattformar för sociala medier måste gå hand i hand med deras ökade förståelse för digital teknik. Att främja digital utbildning, digital kompetens och digitala färdigheter är avgörande för att bekämpa missbruk av sociala medier, särskilt när det gäller minderåriga användare som har tillgång till plattformar som inte kräver ålderskontroll, för att skydda utsatta grupper, särskilt barn.

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ att utarbeta en ny övergripande strategi för barns rättigheter, tio år efter EU-agendan för barns rättigheter från 2011. Parlamentet efterlyser lämpliga lagstiftningsförslag och andra förslag samt bindande och icke-bindande EU-instrument för att hantera de utmaningar som barn ställs inför.

([30]) Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

([31]) Unicef, *Reimagining our Future: Building Back Better from COVID-19*, juni 2020.

([32]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgift er och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

2. Europaparlamentet betonar att ett barn först och främst är ett barn, oberoende av dess etniska ursprung, kön, nationalitet, sociala och ekonomiska bakgrund, förmåga, migrationsstatus eller uppehållsstatus, och att barnets bästa måste vara en integrerad del i all EU-politik och i alla EU-förfaranden och EU-åtgärder som rör barn.

3. Europaparlamentet uppmanar på nytt kommissionen att i EU-strategin för barns rättigheter inkludera alla åtgärder i parlamentets resolution av den 26 november 2019 om barnets rättigheter med anledning av 30-årsjubileet för konventionen om barnets rättigheter.

4. Europaparlamentet betonar att EU-strategin måste garantera balans mellan könen, integrera ett jämställdhetsperspektiv i alla programplaneringssektorer, inriktas på flickors välbefinnande och egenmakt, få bukt med flickors specifika behov och erkänna deras rättigheter.

5. Europaparlamentet betonar att strategin bör uppmana medlemsstaterna att anslå alla nödvändiga resurser för ett effektivt genomförande av FN:s konvention om barnets rättigheter. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att ta itu med strukturella ojämlikheter och prioritera offentliga investeringar i utbildning, hälso- och sjukvård, bostäder, familjestöd och barnomsorg, och att investera i samhällsomfattande tjänster av hög kvalitet som når alla barn. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka socialtjänstpersonalens kapacitet att stödja barn och familjer som står inför särskilda utmaningar och att stödja aktörer i främsta ledet inom barnavårdsmyndigheter.

6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera alla barns rätt till utbildning och att vidta åtgärder för att bekämpa och förhindra avhopp från skolan samt säkerställa jämställd tillgång till kvalitet, inklusive utbildning från tidig barndom till tonåren, inbegripet för romska barn, barn med funktionsnedsättning, statslösa barn, migrerande barn och barn som lever i humanitära nödsituationer.

7. Europaparlamentet betonar att digital utbildning aldrig permanent får ersätta utbildning med fysisk närvaro, särskilt om tillgången till teknik är begränsad, utan endast bör användas i riktigt svåra situationer, såsom pandemier, eller på ett sätt som kompletterar utbildning med fysisk närvaro ansikte mot ansikte. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra en grundlig bedömning av hur rätten till utbildning har påverkats av krisen och att föreslå rekommendationer till medlemsstaterna på grundval av resultaten av denna analys.

8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra specifika insatser för ”säkra skolor”, inbegripet genom att tillhandahålla hygienartiklar och sprida barnanpassad information om handtvätt och andra åtgärder för att förhindra smittspridning under covid-19-pandemin.

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera rätten till inkluderande utbildning och att säkerställa tillgång till heltäckande, åldersanpassad information om kön och sexualitet samt tillgång till sexuell och reproduktiv hälso- och sjukvård och relationsutbildning. Parlamentet påminner om att utbildning på detta område är nödvändig för att säkerställa fullständig utbildning och skydd av barn, i enlighet med kommissionens senaste rapport.

10. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till EU att intensifiera sina åtgärder för att få slut på alla former av våld och diskriminering mot barn, däribland fysiskt, sexuellt, ekonomiskt och psykiskt våld, misshandel, övergrepp, försummelse, vanvård och utnyttjande som begås både online och offline, tvångsäktenskap, människohandel, övergrepp mot och utnyttjande av migrerande barn, tortyr, hedersmord, kvinnlig könsstympning, incest, påtvingade avhopp från skolan och användning av barn som soldater. För att säkerställa konsekvens i skyddet av barn mot våld, människohandel och utnyttjande betonar parlamentet att alla lagstiftningsinitiativ och andra initiativ som rör barns rättigheter måste utformas med hänsyn till EU-strategin för barns rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra en tidsplan för sådana förslag, samtidigt som den säkerställer genomförandet av sina rekommendationer genom en lämplig och effektiv övervakningsmekanism.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att rättsligt och i praktiken sätta stopp för allt barnarbete och alla andra former av arbete som kan vara till skada för barns hälsa och säkerhet. Parlamentet betonar det akuta behovet att ta itu med denna fråga, med tanke på konsekvenserna av covid-19-krisen för de mest utsatta som har drabbats av inkomstchocker och brist på tillgång till socialt skydd, vilket lett till att fler barn tvingas arbeta. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att integrera barns rättigheter i EU:s kommande ram för hållbar styrning, inbegripet EU:s obligatoriska krav på tillbörlig aktsamhet, och att stödja tredjeländer när det gäller att utrota barnarbete genom samarbetsprogram. Parlamentet rekommenderar att man antar sektorsövergripande krav på tillbörlig aktsamhet och ser till att all EU-politik är barnvänlig genom åtaganden om att genomföra förhands- och efterhandskontroller av de mänskliga rättigheterna.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik/vice ordförande för kommissionen att intensifiera insatserna för att förhindra och sätta stopp för allvarliga kränkningar av barn som drabbats av väpnade konflikter. Parlamentet är djupt oroat över att det ofta händer att barn knyts och rekryteras till väpnade grupper när de inte längre har några andra alternativ. Parlamentet betonar vikten av att främja agendan för barn och väpnade konflikter i EU:s yttre åtgärder och politik för terrorismbekämpning och säkerhet, i enlighet med EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati, genom att integrera den i politiska dialoger, uppdrag och insatser inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP), reformer av säkerhetssektorn och medling. Parlamentet uppmanar kommissionen och den höga representanten och vice ordföranden att inrätta särskilda befattningar och enheter med ansvar för skyddet av barn i EU:s delegationer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att skydda barn som är medborgare och som kan hållas i förvar på grund av säkerhetsrelaterade brott eller samröre med väpnade grupper och att underlätta deras återvändande till sitt ursprungsland för rehabilitering, återintegrering och/eller lagföring, beroende på vad som är lämpligt, i full överensstämmelse med internationell rätt.

13. Europaparlamentet betonar att skydd av barn mot sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp är avgörande. Parlamentet beklagar djupt att direktivet om sexuella övergrepp mot barn ännu inte har genomförts av 23 medlemsstater. Parlamentet noterar Europarådets betoning på samarbete med flera intressenter som grund för åtgärder mot sexuella övergrepp mot barn online, som omfattar brottsbekämpande myndigheter, nationella myndigheter, rapporteringsmekanismer och tjänsteleverantörer/tjänstesektorn. Parlamentet välkomnar kommissionens avsikt att föreslå en mer långvarig rättslig ram för att bekämpa sexuella övergrepp mot barn under första halvåret 2021. Parlamentet upprepar sitt stöd för inrättandet av ett europeiskt centrum för förebyggande och bekämpning av sexuella övergrepp mot barn, en möjlighet som för närvarande bedöms av kommissionen. Parlamentet välkomnar Europols förebyggande arbete, nämligen dess informationskampanjer för att förhindra sexuellt utnyttjande av barn på internet ([33]) ([34]).

14. Europaparlamentet betonar att våld och övergrepp mot barn har ökat i oroande omfattning, medan sociala tjänster och skyddsinstitutioner har blivit mycket otillgängliga under covid-19-pandemin. Parlamentet understryker vikten av att utveckla förebyggande politik för att bekämpa våld mot barn på EU-nivå. Parlamentet framhåller den roll som EU:s byråer och organ spelar i genomförandet av EU:s regelverk om barns rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att i strategin införliva en EU-handlingsplan med standarder och riktmärken för leverantörer av onlinetjänster och teknikföretag för att skydda barn online, utöver att skydda dem mot olagligt och skadligt innehåll. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har gjort det att kriminalisera nätgromning och nätstalkning.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att EU-strategin är förenlig med de prioriteringar och lagstiftningsförslag som ingår i den nyligen framlagda EU-strategin för en effektivare bekämpning av sexuella övergrepp mot barn, EU:s strategiska ram för romers jämlikhet, inkludering och delaktighet, EU:s jämställdhetsstrategi och EU:s jämlikhetsstrategi för hbtqi-personer 2020–2025.

16. Europaparlamentet anser att det är ytterst viktigt att i EU-strategin inkludera konkreta åtgärder för satsningar på barn för att utrota barnfattigdom, inbegripet inrättandet av en europeisk barngaranti med lämpliga resurser. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram sitt förslag om att inrätta den europeiska barngarantin under det första kvartalet 2021, i enlighet med sitt åtagande, och uppmanar medlemsstaterna att påskynda genomförandet av den samt att investera alla tillgängliga resurser, inklusive EU-medel såsom Europeiska socialfonden+ (ESF+), återhämtningsstödet för sammanhållning och till Europas regioner (ReactEU), faciliteten för återhämtning och resiliens, Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), InvestEU, Erasmus+ och Asyl- och migrationsfonden (AMF), i kampen mot barnfattigdom och socialt utanförskap. Parlamentet betonar att medlemsstaterna bör fastställa både fleråriga nationella strategier för att bekämpa barnfattigdom och socialt utanförskap och nationella handlingsplaner för barngarantin.

17. Europaparlamentet är bekymrat över att behovet att bekämpa barnfattigdomen kommer att öka i samband med återhämtningen från covid-19-krisen och att fattigdomen kommer att få allt större inverkan på barn som den mest utsatta gruppen bland de mest missgynnade. Parlamentet kräver att EU-strategin ska kompletteras med en heltäckande strategi mot fattigdom som omfattar åtgärder för att säkerställa anständiga bostäder till överkomliga priser och komma till rätta med

([33]) https://www.europol.europa.eu/activities-services/public-awareness-and-prevention-guides/online-sexual-coercion-and-extortion-crime

([34]) https://www.europol.europa.eu/stopchildabuse

hemlösheten. Parlamentet påminner om att varje strategi för att utrota barnfattigdom måste ta hänsyn till verkligheten för ensamstående föräldrar och familjer med många barn, med tanke på att hushåll med ensamstående föräldrar och hushåll med många barn hör till de utsatta grupperna.

18. Europaparlamentet betonar vikten av att EU-strategin inför åtgärder för att säkerställa god tillgång till hälso- och sjukvård för barn och familjer, i enlighet med EU4Health-programmet, samtidigt som hänsyn tas till de svårigheter som barn har i samband med att få tillgång till denna rättighet.

19. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att EU-strategin inför åtgärder för att uppdatera EU:s befintliga ram för åtgärder för psykisk hälsa och välbefinnande, som bör vara fullständigt inkluderande, för att även tillgodose behoven hos barn i utsatta situationer och från marginaliserade och rasifierade grupper. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka investeringarna i psykisk hälsa och psykosociala tjänster för barn och familjer, särskilt i låg- och medelinkomstländer och i instabila humanitära situationer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa mekanismer för tidig upptäckt av psykiska hälsoproblem. Parlamentet efterlyser en fullständig integrering av psykosocialt och psykiskt hälsostöd i nationella och transnationella barnskyddssystem samt utbildning av yrkespersoner om barnens särskilda behov.

20. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning att säkerställa ett barnvänligt rättssystem med lämpliga och inkluderande förfaranden som tar hänsyn till alla barns behov. Parlamentet betonar vikten av att säkerställa barnets rätt att bli hörd, att få hjälp av en juridisk företrädare och att få fullständig information på ett barnvänligt sätt i alla skeden av förfarandena i rättssystemet, i enlighet med artiklarna 4 och 16 i direktiv (EU) 2016/800 och artiklarna 22 och 24 i direktiv 2012/29/EU ([35]), inbegripet för barn i migration, med särskilt fokus på ensamkommande barn. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att snabbt införliva och verkställa direktiven. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att barn- och familjedomstolar fungerar som en viktig tjänst, fortsätter att hålla nödutfrågningar och verkställer domstolsbeslut för vård och skydd av barn som löper omedelbar risk att försummas eller utsättas för övergrepp. Parlamentet påminner om att särskilda skyddsåtgärder bör införas för barn som kommer i kontakt med rättsliga eller liknande förfaranden och betonar behovet att utbilda specialiserad personal.

21. Europaparlamentet beklagar att 11 av 27 medlemsstater inte gett tillgång till riktad information online för barn om rättssystemet, såsom interaktiv utbildning om rättsliga rättigheter, och uppmanar alla medlemsstater att se till att barn kan få tillgång till denna information på ett barnvänligt sätt, med beaktande av eventuella funktionshinder som kan hindra tillgången ([36]).

22. Europaparlamentet framhåller vikten av barnets bästa vid gränsöverskridande familjetvister. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att de fullgör sina skyldigheter enligt Bryssel II Bis-förordningen ([37]) och de nationella myndigheterna att erkänna och verkställa domar som meddelats i en annan medlemsstat i barnrelaterade fall, såsom frihetsberövande, umgängesrätt och underhållsskyldigheter. Parlamentet betonar vikten av nära samarbete och effektiv kommunikation mellan de olika nationella och lokala myndigheter som deltar i barnomsorgsförfaranden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att respektera barns rätt att träffa sina föräldrar trots de restriktiva åtgärder som är kopplade till pandemin, så länge detta inte äventyrar deras säkerhet och hälsa.

23. Europaparlamentet uppmanar EU, dess byråer och medlemsstaterna att sätta stopp för barns statslöshet både inom och utanför EU, bland annat genom att förbättra kapaciteten för tjänstemän i främsta ledet att identifiera, registrera och reagera på lämpligt sätt på statslöshet i migrations- och asylsammanhang, att främja och säkerställa allmän tillgång till registrering av barns födelse och utfärdande av födelseattester oberoende av föräldrarnas status, också för hbtqi-familjer, att införa, förbättra och genomföra rättsliga garantier för att förhindra statslöshet i barndomen, samt att införa och förbättra förfaranden som bygger på barnens rättigheter för att fastställa statslöshet, i syfte att uppfylla internationella krav för statslösa personer i migrationssammanhang, i enlighet med barnens bästa och deras rätt till ett medborgarskap.

([35]) Europaparlamentets och rådets förordning 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF (EUT L 315, 14.11.2012, s. 57).

([36]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/justice_scoreboard_2019_en.pdf

([37]) Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000, EUT L 338, 23.12.2003, s. 1).

24. Europaparlamentet betonar att det måste ingå åtgärder i EU-strategin för att förbättra situationen för barn i migration och värna deras intressen både inom och utanför EU samt i alla skeden av asylförfarandena. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att det genomförs skyddsåtgärder och processuella rättigheter för barn i det gemensamma europeiska asylsystemet, med särskild inriktning på snabba förfaranden för familjeåterförening i enlighet med direktiv 2003/86/EG, tillgång till lämpliga mottagningsvillkor, social och medicinsk vård, utnämning av kvalificerade rättsliga företrädare och förmyndare för ensamkommande barn i god tid samt tillgång till barnvänlig information.

25. Europaparlamentet betonar vikten av integration och inkludering av migrant- och flyktingbarn. Parlamentet upprepar vikten av att undanröja alla hinder för tillgång till grundläggande tjänster och åtgärder för integration och inkludering, inbegripet stöd till psykosocial och psykisk hälsa, och av att ge barn möjlighet att öka den sociala integrationen. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta brådskande åtgärder för att öka medvetenheten om vikten av att förändra synsättet på migration och bekämpa negativa stereotyper.

26. Europaparlamentet anser att strategin bör prioritera barns rättigheter när det gäller frihetsberövande i enlighet med dem som beskrivs i FN:s globala studie om barn som frihetsberövats. Parlamentet uppmanar eftertryckligen EU och medlemsstaterna att intensifiera åtgärderna för att få ett slut på frihetsberövandet av barn, särskilt i samband med migration, och att utarbeta samhällsbaserade alternativ till frihetsberövande som värnar om barnets bästa och gör det möjligt för barn att stanna kvar hos sina familjemedlemmar och/eller förmyndare i ett icke-frihetsberövande sammanhang medan deras migrationsstatus håller på att utredas.

27. Europaparlamentet anser att EU-strategin bör integrera och främja utsatta barns rättigheter inom alla politikområden och fungera som en intersektionell strategi med hänsyn till de många olika former av diskriminering som bland andra drabbar barn från rasifierade grupper, barn med funktionsnedsättning, barn utan eller som riskerar att förlora föräldravård, barn inom institutionell vård, hbtqi-barn, barn från etniska minoritetsgrupper, migrant- och flyktingbarn, statslösa och papperslösa barn, barn som är offer för våld eller sexuella övergrepp, barn som påverkas direkt eller indirekt av rättsväsendet, barn som har psykiska hälsoproblem, hemlösa barn, flickor och barn till fängslade föräldrar. Parlamentet påminner om att sociala tjänster och familjestöd är en nödvändighet för att undvika familjeseparation och social utestängning.

28. Europaparlamentet betonar att romska barn, särskilt romska flickor, i hela Europa utsätts för den ytterligare börda som rasism och könsdiskriminering medför, som förpassar dem till utkanten av deras samhällen. Parlamentet understryker att låga utbildningsresultat, höga nivåer av oregelbunden närvaro och skolavhopp i förtid, icke-inkluderande skolsystem, hög arbetslöshet och dåliga sysselsättningsmöjligheter berövar romska pojkar och flickor realistiska möjligheter till integration och fullständigt deltagande i samhället. Parlamentet påminner om att bristen på personliga dokument hindrar många romerska flickor från att få tillgång till utbildning, hälso- och sjukvård och andra relaterade tjänster, och påminner vidare om att ökad rasism och antiziganism påverkar romska flickors säkerhet, vilket gör dem ännu mer sårbara för social utestängning, utnyttjande, människohandel och våld ([38]).

29. Europaparlamentet anser att EU-strategin bör föreslå ett inkluderande tillvägagångssätt för att skydda de mest utsatta barnen i enlighet med stadgan, FN:s konvention om barnets rättigheter och de allmänna kommentarerna från FN:s kommitté för barnets rättigheter samt målen för hållbar utveckling och deras barnrelaterade delmål, utan att någon lämnas utanför. Parlamentet upprepar vikten av att skapa en säker miljö för utsatta barn och deras familjer genom sociala investeringar, och konstaterar att bostadsförhållandena för barn och familjer bör erkännas och integreras i definitionen av utsatthet. Parlamentet betonar betydelsen av att man utvecklar och stärker integrerade nationella och transnationella system för skydd av barn som förfogar över resurser och har tillgång till system för genomförande och övervakning.

30. Europaparlamentet betonar vikten av att EU tar upp de fysiska (bristande infrastruktur och geografi), tekniska (lågpresterande enheter), kulturella (kön och sociala normer, kulturella seder och bruk, funktionsnedsättning eller minoritetsstatus), ekonomiska och sociala hindren för digital teknik inom sina interna och externa strategier.

31. Europaparlamentet betonar vikten av att EU investerar i digital kompetens för att garantera fri tillgång till digital kompetens och digital utbildning för alla barn, särskilt barn från missgynnade eller marginaliserade befolkningsgrupper, med fokus på att bygga upp deras motståndskraft och erbjuda psykosocialt stöd. Parlamentet noterar att dessa investeringar skulle kunna genomföras som en del av den nya kompetensagendan för Europa inom det europeiska området för utbildning

([38]) https://rm.coe.int/16800c0a86

och gynnas av EU:s utvecklingsmedel och humanitära medel. Parlamentet påpekar att investeringar för att se till att utbildningssystem kan tillhandahålla digital utbildning, digital kompetens och digitala färdigheter för alla barn är avgörande för att främja barns förståelse för digital teknik, övervinna ojämlikhet, förbättra den digitala integrationen samt stärka och skydda barn och deras rättigheter såväl online som offline. Parlamentet påminner om att utvecklingen av digital utbildning, digital kompetens och digitala färdigheter bör ge barn verktyg för att bekämpa riskerna med den digitala sfären samt för att hantera deras ansvar när de interagerar inom denna.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inkludera barnens röster genom att inrätta formella mekanismer för dialog och samråd och säkerställa deras fulla och meningsfulla deltagande i beslutsfattandet, med särskilt fokus på att höja rösterna för de mest utsatta, såsom flickor, barn som lever i fattigdom, tvångsförflyttade och migrerande barn samt barn med funktionsnedsättning.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införa specifika mekanismer för att bedöma hur alla barn påverkas av covid-19, i syfte att samla in data för att bättre utforma nationella handlingsplaner med utgångspunkt i barnens åsikter för att ta itu med de problem som drabbar barn. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa en strategi för barns rättigheter när de utformar sina nationella återhämtningsplaner.

34. Europaparlamentet uppmanar rådet att anta slutsatser om EU-strategin och fastställa en ny obligatorisk ram för EU:s institutioner och medlemsstaterna med utgångspunkt i det europeiska samförståndet om utveckling, samt se till att det genomförs välutformade, heltäckande och ordentligt finansierade, integrerade nationella och transnationella system för skydd av barn.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att barns rättigheter prioriteras och integreras i EU:s alla interna och externa åtgärder, insatser och program som direkt eller indirekt berör barn, och att säkerställa samstämmighet och konsekvens mellan alla olika instrument.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en barnmarkör vid tilldelningen av budgetanslag för att göra det möjligt för EU:s institutioner och partner att mäta och kontrollera EU:s satsningar på barn, genom insamling av disaggregerade och specifika data, för att identifiera klyftor mellan åtgärder och finansiella åtaganden, varmed man får en uppskattning av omfattningen av EU:s stöd till barns rättigheter.

37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta en årlig handlingsplan för att genomföra bestämmelserna i EU-strategin för barns rättigheter och att integrera sina nationella handlingsplaner i EU:s plan för återhämtning och resiliens.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att EU-strategin för barns rättigheter får lämplig finansiering så att EU:s interna och externa finansieringsinstrument, liksom de nationella budgetarna, stöder genomförandet av prioriteringarna i strategin.

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa en lämplig kontroll av medlemsstaternas genomförande av EU-strategin. Parlamentet påminner om behovet att säkerställa rättighetsbaserat, meningsfullt och inkluderande deltagande av barn under hela processen för att utforma och genomföra strategin, och att använda riktmärken och indikatorer för att bättre övervaka framstegen.

40. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.